

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधेः कृतिषु
॥ श्रीव्योमपुरीनाथस्तुतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीव्योमपुरीनाथस्तुतिः ॥

श्रीमद्वेङ्कटशेषार्यपदपङ्कजषट्पदः ।

श्रीमद्व्योमपुरीनाथस्तुतिश्चङ्कारमाददे ॥ १ ॥

आकाशनगरीनाथमाश्रये श्रितवत्सलम् ।

राकाशशाङ्कवदना महिषी यस्य मेदिनी ॥ २ ॥

मघवद्विमानमधिरुह्य मानिधिः

सकलार्थदस्सकललोकसंस्तुतः ।

शुभगन्धरम्यसुमदाममण्डितः

धरणीसमेत इह राजते हरिः ॥ ३ ॥

योऽलङ्करोति नरवाहनमध्यभागं

वीथीञ्च लोकनयनं च रमानिवासः ।

सोऽलं शिवाय शिववारिजजातवन्द्यः

त्वं संश्रृणुष्व हृदयानय साधुभावम् ॥ ४ ॥

वेङ्कटार्यगुरुमण्डपस्थितो

वेङ्कटेश्वरहरिर्मनोहरः ।

तोषितो द्रमिडवेदसूक्तिभिः

भूषितो जयति हारपङ्क्तिभिः ॥ ५ ॥

ओषधीशप्रभावाहमध्यगस्सूनभूषितः ।

निष्कलङ्कं यशो धत्ते सुवंशकरपङ्कजः ॥ ६ ॥

अष्टाक्षरमहामन्त्रध्यातृणामिह गोचरः ।

आदिशेषोपरि स्थायी शेषी विशति मे मनः ॥ ७ ॥

विद्रावितनिद्रा इह रुद्रापतिवाहे

मर्त्यास्तव कीर्त्या हितकर्त्र्या हतचित्ताः ।

नत्वाप्यथ मत्वा गजसत्त्वाभिरतं त्वां
हृष्टाः स्तवनष्टाखिलकष्टा विलसन्ति ॥ ८ ॥

गारुडं वपुरारुढं चारुडम्बरमम्बरे।
शम्बरारिप्रसोतारं तं परं पर्युपास्महे ॥ ९ ॥

हंसवाहनमारूढा कंसजित्प्राणनायिका।
शंसतीव हि भव्यानि दर्शनीयशुभाकृतिः ॥ १० ॥

सूर्यात्मजकार्यातुरधैर्यामलभूर्यो
वार्यात्मजवर्याहृतभार्याननदृष्टिः।
कार्यात्मजधार्याकृतिरार्यानतपादः
श्रीमानिधिनामा स हि मारुत्युपरिष्ठः ॥ ११ ॥

अपामपत्येषु रमानिधिं या
चकार वश्यं जनतेष्टसिद्धयै।
सा तेषु तच्छ्रेष्ठतमेति सन्तः
त्वामञ्जशीर्षे कलयन्ति किं नु ॥ १२ ॥

रजतगजवाहनस्थां
भजत धरित्रीं रमाधराश्लिष्टाम्।
अजमुखदैवतवन्द्यां
विजहत भवरोगचिन्तया पीडाम् ॥ १३ ॥

मतङ्गजशुभावहं नमत तं गजेन्द्रोपरि
स्थितं वितमसि स्पृहा विगलिता पदे सा यया।
नतप्रतिभटे सदा रचितसाध्वसे ध्यातया
हताहितसमूहया ह्यचलयाऽदृतप्रान्तया ॥ १४ ॥

क्षमोरुसम्पृक्चरणाभिरामम्
अनेकमृद्धास्तरणे शयानम्।
स्तब्धं जनानामिव दर्शनाच्च
सुखेन तं नौमि रमानिवासम् ॥ १५ ॥

आदर्शपङ्क्तिष्वतिदर्शनीय-

वपुःश्रियं तं क्षमया समेतम्।
को मारकोटिं कलयेत नान्तः
दृष्ट्वा जितां तेन यथार्थनाम्नीम् ॥ १६ ॥

अतिप्रसन्नं कुरुते मह-

स्तन्महे मदीयं हृदयं विधेयम्।
धराभिरामान्तिकदर्शनीयं
भूषाविशेषोज्ज्वलशोभनाङ्गम् ॥ १७ ॥

भुवनजननी पुंसां श्रेष्ठं पुराणममुं पतिं
निजसविधगं स्पृष्ट्वा मोहान्निमीलितलोचनम्।
सुकुलतनयावस्थाऽऽसीना प्रदर्श्य निजं जनं
परमसुलभं सर्वावस्थास्वियं वदतीव तम् ॥ १८ ॥

तल्पे मृदुत्वे भुजगेन्द्रकल्पे
स्वल्पेतरौजोमणिकूप्तपार्श्वे।
शयानमम्भोरुहदम्भहारि-
विलोचनं लोचन ! नो जहीहि ॥ १९ ॥

नमांसि भूयांसि मनो मदीयं
करोति तस्मै धरणीधवाय।
अपायदूराय मनोहराय
ममापराधौघविनाशनाय ॥ २० ॥

भूमीसमेताय सतां हिताय
नतावनायादृतवैभवाय।
कस्मैचिदस्मै करुणाकराय
नमोऽभिधायास्ति मनो मदीयम् ॥ २१ ॥

अशेषविद्वत्परिषन्निषेव्यः
ममैष भव्याय विशेषभूषः।

शेषाहिपर्यङ्कनिषेवितोऽपि
स्वामी पुरो भाति रमानिवासः ॥ २२ ॥

आन्दोलिकान्तरवनीरमणं युवानम्
आलिङ्गु साधु धिषणे ! समयं च सायम्।
दृष्ट्वा रतिं कलयितुं धृतकौतुका त्वं
तन्नो जहासि कृतचुम्बनतत्तदङ्गा ॥ २३ ॥

पार्श्वे क्षमा भगवतीति विचिन्त्य सम्यक्
भीतिं न याहि धिषणे ! सुरतानुभोगे।
अस्मादिहान्यविषया ननु भोक्तुकामा
सापि त्वमेहि मम सद्वचनं शृणु त्वम् ॥ २४ ॥

नवनीततस्कर ! कुरुष्व मन्मन-
स्यनवीनवाग्विवृतवैभव ! प्रभो !।
भवनस्पृहामभव ! ते कृपावशात्
भवनाशनं भवति देहिनामिह ॥ २५ ॥

भूम्याः पतिममुं देवमाकाशनगरस्य च।
विभावयन्तो विनताः विन्यस्यन्ति वहन्ति च ॥ २६ ॥

वियत्पुर्या नाथं प्रणमति जनः केवलमयं
विशब्दो वै भूयादिति मनसि यात्र स्थितिमती।
गता शङ्का सा मे हयवरमधःकृत्य भगव-
त्स्थितिं दृष्ट्वाऽऽश्वास्य स्तुतिचरमपद्यस्मृतिमतेः ॥ २७ ॥

अक्षमा सुकुमाराङ्गी याऽऽसञ्चारेऽपि सा त्वया।
हयानुसरणव्यग्रा स्फुटमुक्ता क्षमेति हि ॥ २८ ॥

श्रीमद्वियन्नगरनाथ ! रथाधिरूढ !
चण्डालपार्श्वगमनादिजदोषघोषम्।
तस्मिन् दिनेऽन्त्यजकरप्रहतोद्भवैस्त्वं
घोषैर्विषादयसि मेऽघमपि क्षमस्व ॥ २९ ॥

तीर्थ ! तीर्थप्रसादेन तीर्थदर्शन ! पावयन् ।
जनान् स्थितो भवान् भूयात् भव्याय मम मानिधे ! ॥ ३० ॥

श्रीमत्फाल्गुनमासि श्रीनिधिदिव्योत्सवाप्तमदमत्तः ।
श्रीनिधिराघवदासश्रीकरमेतच्चकार सच्छोकैः ॥ ३१ ॥

श्रीमद्वेङ्कटशेषवर्यगुरुरादादाम्बुपानागत-
ब्राह्मीनर्तनरङ्गभूतरसनाजाग्रत्तुरङ्गाननः ।
कञ्चिन्मानिधिराघवामिधकविः काव्यार्थवित्सम्मतः
श्रीमद्भागवताङ्घ्रिचिन्तनपरश्चक्रे स्तवं मानिधेः ॥ ३२ ॥

॥ इति श्रीव्योमपुरीनाथस्तुतिः समाप्तः ॥